

lem Hr. Korsgaards, vil den, hvis den ikke ledsages af andre Foranstaltninger, medføre, at paa et eller andet Tidspunkt maa disse Penge, som vi har laant, faaet Kredit paa, fæstnes som et Laan, og da er $\frac{2}{5}$ af Beløbet, hvis dette Forslag gennemføres, som det er, et Statslaan. Det er ogsaa en af de Grunde, hvorfor jeg stillede Spørgsmaalet, om Statens Deltagelse heri er berettiget og begrundet. Den højtærede Minister har nu for første Gang nævnt en enkelt Ting til Begrundelse deraf, nemlig at man ikke kunde vente saa gunstige Forhold, medmindre Staten garanterede. Det er første Gang, det er sagt, det er altsaa dog en Grund; jeg vil tillade mig at vente med at drøfte, hvad Ministeren her har sagt, til i Udalget.

Maa jeg til den højtærede Minister kun sige, at bundet til det her foreliggende Forslag tror jeg ikke Konferencens Medlemmer kan siges at være. Jeg er enig med Ministeren og andre Talere i, at Konferencen ikke har foreslaaet noget enkelt bestemt Middel til Løsning af Krisen, og jeg har for mit Vedkommende sagt, at jeg betragter det som en Fordel ved Konferencens Udtalelser, at den netop ikke har stillet et enkelt Middel frem til Disposition, men har skildret Stillingen og anført Aarsagerne og sagt, hvad der maatte tilvejebringes, men ikke ved hvilke Midler. Konferencens Udtalelser om de enkelte Midler er sikkert meget spredte, det vil jeg antage, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Indtryk af, det fremgaar ogsaa af, hvad der er sagt af andre. Men naar Ministeren siger, at de enkelte Medlemmer, som har underskrevet Forslaget, er bundet, er det, jeg maa sige, at adskillige Medlemmer af Konferencen, foruden Hr. Pinstrup, Hr. Anders Nielsen og Hr. Himmelstrup, har sagt, at de ikke ansaa Spørgsmaalet om Statens Medvirkning for nødvendigt, og at nogle af Medlemmerne har sagt, at de i alt Fald maatte forbeholde sig deres Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal indtil Sagens videre Behandling, og har henvist til, at dette udtrykkelig er sagt i Beretningen, i det stenografiske Referat af Forhandlingerne, som man formodede maatte komme Regeringsmagten i Hænde, men man har undladt at ville tage Forbehold i saa Henseende for ikke at lade hele Udtalelsen svækkes derved. Derfor tror jeg, at man maa tage Sagen, som den er, at Medlemmerne af Konferencen paa Punktet om, hvor stærkt og om overhovedet Staten skulde være med, ikke paa nogen Maade har erklæret sig for bundet til Forslaget. Nu foreligger det imidlertid

her for os paa den Maade, som den højtærede Finansminister har forelagt det, og derfor har jeg for mit Vedkommende sagt, at vi i Princippet tiltræder Lovforslaget, men maa forbeholde os at høre Ministerens Udtalelse til Gunst for netop denne Ordning, som her helt og holdent foreligger, og drøfte Muligheden for eventuelle Ændringer deri, og at han maa give os rimelig Tid dertil. Hvad han har sagt til Gunst for, at man absolut maa være færdig i Morgen, kan jeg ikke anerkende Rigtigheden af, men den højtærede Minister kan jo, hvis han vil, gennemføre Lovforslaget, det ved vi jo. Jeg tror blot ikke, det er klogt af ham ikke at føre Forhandlingen paa det Grundlag, der skaber størst mulig Sikkerhed for, at alt i Spørgsmaalet er drøftet til Ende ogsaa med Rigsdagens Medlemmer, som man jo ikke har villet give Lejlighed til at se, hvad der er talt paa Konferencen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Rode vilde nok sige mig en Behagelighed, men han kom derved til at være uretfærdig. Han sagde, at da han havde nedsat sin Kommission og den kom med en Indstilling, og han fulgte den og kom med et Forslag om Importregulering, saa var Madsen-Mygdal i Stand til at hindre dette, men det kunde jeg ikke. Denne Sammenligning vilde være rigtig, hvis den nuværende Regering var kommet med et Forslag om Indførelse af Importregulering, idet vi saa vilde have set, hvad Skæbne det havde faaet. Saa havde Sammenligningen duet, men den duer ikke her, hvor jeg ikke i Kommissionen har taget Forbehold overfor selve det at danne en saadan Fond i det omhandlede Øjemed, idet mit Forbehold kun gik ud paa, at jeg mente ikke, Staten burde være Lodtager deri.

Det ærede Medlem Hr. Rode mener, at jeg har set for mørkt paa det, naar jeg har talt om et Prisfald paa 40 pCt. Men det maa jeg virkelig fastholde. Hvis den danske Krone staar i 60, er det ganske givet, at hvad vi sender til England og faar Betaling for, det faar vi saa mange flere Kroner for, som Kronen ligger under Pari. Vi faar altsaa 40 pCt. mere for vore Varer, end vi vilde faa, hvis Kronen stod i Pari, og i det Øjeblik Kronen gaar op i Pari, faar vi straks 40 pCt. mindre for vor Eksport. Jeg kan derfor ikke anerkende, at det kun drejer sig om en Forskel paa 17 pCt. Aldeles ikke. Det drejer sig om den Forskel, som bestemmes ved